

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 483

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ, διήγημα.

Η ΔΙΜΝΗ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΚΑΣΤΡΟΥ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.

ΤΟ ΡΟΔΟΝ ὑπὸ Σ. Μηλιαράκη.

Ο ΖΥΘΟΣ ὑπὸ Κ. Ζησιού.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΚΑΛΔΑΟΝΑΙ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΣΙΑΤΙΑΝΗΣ ὑπὸ Gustave Laffon.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ὁ ἐν Παρίσις ὁμογενὴς λόγιος κ. Ψυχάρης διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν (Hautes Études) εἰς τὴν ἑθρὰν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας. Ἡ ἑθρὰ αὕτη πρῶτον ᾗδῃ δημιουργεῖται ἐν τῷ ἀνατολίῳ τούτῳ ἐκπαίδευτηρίῳ, καὶ πρῶτον ᾗδῃ ἐπισήμως εἰσάγεται ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἡ εἰδικὴ μελέτη τῆς νεωτέρας ἐλληνικῆς ἐν τῇ σειρά τῶν κλασικῶν σπουδῶν.

— Τῇ 1 Ἀπριλίου (ν) ὁ καγκελάριος τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἑώρασε τὴν ἐβδομηκοστὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του καὶ τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ὡς εἰκόσ, ἡ ἡμέρα αὕτη ἑωρτάσθη λαμπρῶς ἀπανταχοῦ τῆς Γερμανίας, αἱ δὲ περιγραφαὶ τῶν πανηγύρεων τούτων ἐπλήρουν ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς τὰς στήλας τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων. Ἀλλ' ὑπὲρ πάσης τὰς πόλεις τοῦ γερμανικοῦ κράτους λαμπρότερον ἐπανηγύρισε τὴν ἐπίσημον ἡμέραν ἡ πρωτεύουσα αὐτοῦ. Τὴν περὶ αὐτὴν τῆς ἑορτῆς λαμπροφροῖα ἐξώχως μεγαλοπρεπὴς παρήλασε κάτωθεν τοῦ μεγάρου τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, ὅλγας δὲ ὥρας πρὶν ἐγένετο ἡ παρέλασις τῶν διαφόρων συλλόγων τῶν ἀγωνιστῶν. Τὰ ὄψα καὶ αἱ παντοῖαι ἐνδείξεις τιμῆς καὶ λατρείας πρὸς τὸν πραγματοποιήσαντα τὴν ἑνωσιν τῆς Γερμανίας ἀνδρὰ ὑπῆρξαν ἀπειράριθμοι. Περιγράφῃ τούτων μετὰ μικρὰς σκιαγραφίας τοῦ πανιούρου ἀρχιγραμματέως θέλει δημοσιεύσει προσεχῶς ἡ «Ἑστία», γραφεῖσαν ὑπὸ συνεργάτου αὐτῆς διατριβόντος ἐν Βερολίνῳ.

— Δὲν κατέπαυεν ἔτι ὁ ὀδρὺς, τὸν ὁποῖον ἤγειρεν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων ἡ περιλάλητος Θεοδώρα τοῦ Σαρδοῦ. Ὁ ἄγγλος καθηγητὴς καὶ βουλευτὴς James Bryce, εἰπερ τι καὶ ἄλλος ἐγκύβας εἴς τὴν μελέτην τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἐξήνεγκε τὴν κρίσιν του ἐν τῇ Contemporary Review περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σαρδοῦ. Ὁ ἄγγλος σοφὸς ἐξείρων τὴν τέχνην τοῦ δράματος καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συγγραφέως ἐν τῇ ἀναπαραστάσει τὸν ἦθον καὶ ἐθὶμον τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸν 5^{ον} αἰῶνα, ὡς καὶ τὴν παραγομένην ὥραιαν ἐντύπωσην ἐκ τῆς ἐν τῷ δράματι ἀντιθέσεως τῶν χαρακτήρων τῆς Θεοδώρας καὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, διακρίνεται ἐν τούτοις ὅτι ἀμφοτέρω οὗτοι οἱ χαρακτῆρες, ὡς ἐξετέθησαν δὲν εἶνε ἱστορικῶς ἀληθεῖς. Ἐπίσης τὸ πρόσωπον τοῦ Ἑλλήνος Ἀνδρέα θεωρεῖ ὁ ἐπικρίνων ἐντελῶς ἀπὸ τῶν τῶ καίρῳ ἐκείνῳ, καθὼς καὶ τὴν ἀντροπίασιν τὴν ἐπὶ ταῖς διαταχθεῖσαις ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος θανατικαῖς ποιναῖς ἐκδηλωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ παρεπιδημούντος ἐν τῇ Βυζαντινῇ αὐτῇ Γαλάτῳ πολέμιστοῦ, ἀποῦ ἐν τῇ αὐτῇ τῆς πατρίδος του κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρωτίστη τῶν ἡδονῶν ἐθεωρεῖτο τὸ ἀρεδῶς χυμένον αἷμα.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτωβρίον θέλει συνέλθῃ ἐν Biarritz διεθνὲς συνέδριον ὕγιεινῆς καὶ κλιματολογίας ὑπὸ τὴν ἐπίσημον προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἑμπορίου τῆς Γαλλίας. Πρὸς διοργάνωσιν τούτου ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἑδρεύουσα ἐν Παρίσι.

— Ἐν τῷ ἐν Βενετίᾳ Συλλόγῳ Ἀθήνησιον ὁ γνωστὸς ἐκ

διαφόρων φιλολογικῶν αὐτοῦ ἔργων ὁμογενὴς καθηγητὴς κ. Τριανταφύλλης ἀνέγνω ἐπὶ τῇ ευκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐνδιηφέρουσαν μονογραφίαν περὶ τοῦ Μεσολογίου.

— Ταραχαὶ συνεχεῖς ἐν τισι τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἰταλίας προκάλεσαν τὴν διακοπὴν τῶν μαθημάτων. Οὕτω ὄχι μόνον διεκόπησαν τὰ μαθήματα ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Τουρίνου ἀλλὰ καὶ ἐτέθη στρατιωτικὴ φρουρὰ ἐν αὐτῷ. Ὁμοίᾳ συνέβησαν καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Νεαπόλεως. Αἰτία δὲ τῶν ταραχῶν εἶνε ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ τεθῇ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μαρμάρῳ ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ πανεπιστημίου τῆς Παδοῦς, δι' ἧς ἐξυμνεῖται συμπλοκὴ τις μεταξὺ φοιτητῶν καὶ αὐστριακῆς φρουρᾶς κατὰ τὸ 1848. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιγραφὴ περιεῖχε φράσεις προσβλητικὰς κατὰ τῆς αὐστριακῆς φρουρᾶς, ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἀνιδρυσιν αὐτῆς. Ἐνεκα τῆς αὐτῆς ἀφορμῆς ἐφυλακίσθη καὶ ὁ καθηγητὴς Brunetti.

— Ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Das Magazin für die Litteratur des In—und Auslandes» δημοσιεύει ὁ κ. Αὐγ. Βόλτς βιβλιοκρισίαν περὶ τῆς πέρουσιν δημοσιευθείσης γερμανιστὶ ὑπὸ τῶν κκ. Α. Ρ. Ραγκσθὺ καὶ Δανιὴλ Σάνδερς «Ἱστορίας τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας».

Ἐχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Καθιδρύματος πρὸ μικροῦ (1885) μετὰ πάσης τῆς τυπογραφικῆς τελειότητος ἐκδοθέντα Δημοσιεύματα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς τῶν κλασικῶν σπουδῶν Σχολῆς (Papers of the American School of Classical Studies at Athens. Volume I, 1882-83). Τῆς ἐκδόσεως ἐπεστάτησαν οἱ κ.κ. Γ. Γούδουν, ὁ γνωστὸς διακεκριμένος ἐλληνοφίλος καὶ φιλέλλη, ἱδρυτὴς δὲ καὶ πρῶτος διευθυντὴς τῆς ρηθείσης Σχολῆς καὶ Θ. Λούδλου. Εἶναι δὲ τὰ Δημοσιεύματα ταῦτα, ἀξιολογώτατα καθ' ὅλου καὶ τὰ μάλιστα ἐνδιαφέροντα τοὺς ἀρχαιολογούντας, εἰ: 1) Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀσσοῦ ὑπὸ J. R. S. Sterrett 2) Ἐπιγραφαὶ ἐκ Τράλλεων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 3) Περὶ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ὑπὸ James R. Wheeler 4) Περὶ τοῦ Ἀθηνῆσιν Ὀλυμπίου ὑπὸ Louis Bevier 5) Περὶ τοῦ Ἀθηνῆσιν Ἐρεθιδίου ὑπὸ Harold N. Fowler 6) Περὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ὑπὸ τοῦ μνημονευθέντος κ. W. W. Goodwin. Μετὰ πάσης χαρᾶς ἀγγέλλομεν τὴν ἐκδοσιν τοῦ πρώτου τούτου τόμου τῶν ἔργων τῆς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικῆς τῶν Ἀμερικανῶν Σχολῆς, εὐχόμεθα δὲ νὰ βλέπωμεν ἐξακολουθεῖσαν τακτικῶς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν δημοσίευσιν τῶν σπουδαιωτάτων διατριβῶν, περὶ ἧς ἀσχολούνται οἱ λόγιοι ἐκείνοι τῆς Σχολῆς ταύτης ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης τῆς ἀρχαιότητος.

Τῇ ἀξιότιμῳ Διευθυντῇ τῆς Ἑστίας.

Εὐγνωμονῶν τῷ κ. Δ. Βικέλα διὰ τὰς περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μικρῶν μου βιβλίων ἐπαινετικὰς κρίσεις του, ἀναγκαῖον νομίζω ν' ἀπολογηθῶ πρὸς τινὰς αὐτῶν.

Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τοὺς «Γονεῖς τοῦ Ρήγα», ὧν ὁ σκοπὸς παιδαγωγικὸς, φρονῶν ὅτι μοι ἐπετρέπετο νὰ μυθιοτηρῶ ἔχοντι διδάσκαλον μέγαν τὸν Ξενοφῶντα γράψαντα ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τὴν *Κύρου παιδείαν*.

Διὰ δὲ τὸν «Ἑλληνα Ροβινσῶνα προηγούμενον εἶχον τὸν τε *Ἐλβετόν Ροβινσῶνα* καὶ τὸν τούτου Gräbner.

Καὶ, τέλος, διὰ τὴν *Ἡμερολόγιον τοῦ δημοδιδασκάλου* ἐπεφυλαξάμην τὴν συνθεσὶν συνέχισαν αὐτοῦ, προσθεῖς ἐν τέλει τὰς: «Ἐνταῦθα λήγει: τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ πρώτου διδασκαλικοῦ ἔτους τοῦ ἡμετέρου δημοδιδασκάλου.»

B. ΣΚΟΡΔΑΛΗΣ

Ἴδιον τεῦχος ἐξεδόθη περιλαμβάνον «Τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπικούρου τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν Συλλόγου πεπραγμένα» ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1884. Τὰ κυριώτατα σημεῖα, περὶ ἃ ἐστράφη κατὰ τὸ ληξάν ἔτος ἡ μέριμνα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, ὑπῆρξεν ἡ ἐν Γενεῇ συνελθούσα διεθνὴς Σύνοδος τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

καὶ ἡ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας μεγάλας εὐρωπαϊκὰς χώρας μαστίζουσα ἐπιδημία τῆς χολέρας καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἐπισκέψεως ταύτης καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν. Τὰ ἔσοδα τοῦ Συλλόγου ἀνῆλθον μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου εἰς δρ. 404,796.60, καὶ τὰ ἔξοδα εἰς δρ. 11,410.85.

— Ἐξεδόθη τὸ ἔβδομον φυλλάδιον τῆς κατὰ μῆνα ἐκδομένης «Ἐφημερίδος τῆς ἐλληνικῆς καὶ γαλλικῆς νομολογίας» ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Σ. Κ. Μπαλάνου.

— Ο κ. Ἀλέξανδρος Μ. Καραλῆς μεταφράσας ἐδημοσίευσεν τὸ περὶ Πομπηίας καὶ τῶν Πομπητιανῶν σύγγραμμα τοῦ Marc Monnier.

— Ἐξεδόθη ἐν Λευκάδι «Συλλογὴ ἀρχαίων ἐλληνικῶν παροιμιῶν» μετ' ἐπεξηγήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Τηλ. Σουλαιοπούλου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τοῦ μακαριωτάτου Θεοδώρητου ἐπισκόπου Κύρου ἐπιστολαὶ δυοῖν δεοῦσαι πεντήκοντα ἐκ πατριαρχοῦ χειρογράφου τεύχους νῦν πρῶτον τύποις ἐκδιδόμεναι ὑπὸ Ἰωάννου Σακελλίου. Ἀθῆναι. Ἄρπε. 8ον, σελ. ἡ—45.

Τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐν Συρίᾳ Κύρου ἡ Κύρου Θεοδώρητου, ἐνὸς τῶν πολυγραφωτάτων συγγραφέων τῆς πέμπτης ἐκτονταετηρίδος, ἦσαν γίνονται μέχρι τοῦδε ἐπιστολαὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ μία. Καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἱστοριογράφος Νικηφόρος Κάλιστος ὁ Ξανθόπουλος ἐγνωρίξεν σωζόμενας ὑπὲρ τὰς πεντακοσίας. Τῶν ἀπολομένων τούτων ἀνέυρεν ὁ κ. Σακελλίου, ὁ ἀκάματο· ἐπιμελητὴς τῶν χειρογράφων τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, τεσσάρων καὶ ὀκτώ. Σῶζονται δὲ αὗται ἐν χειρογράφῳ ἐπὶ βομβικίνῳ χαρτὶ γεγραμμένῳ κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῖς τῆς ἐνδεκάτης ἐκατονταετηρίδος καὶ ἀποκειμένη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Πάτρῳ εὐαγούς μονῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ἧς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπῆρξε βιβλιοθήκη τοῦ κ. Σακελλίου. Ταῦτα δ' ἐκδίδουσιν ἐν τῷ ἀναγγελλομένῳ τεύχει, προσθεὶς καὶ τὴν πρὸς τὰ ἐνδεδομένα κείμενα ἀντιβολῆν τεσσάρων ἄλλων, σωζομένων ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι. Τῶν νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενων αὐτῶν ἀπευθύνονται πρὸς ἄνδρας γνωστούς ἢ ἔξ ἄλλων ἐπιστολῶν τοῦ Θεοδώρητου. Ἀλλὰ δὲ τῶν ἐπιστολῶν, αὶ πλείους, ἐγράφησαν πρὸς ἄνδρας οὓς ἐντέθεν γνωρίζομεν τὸ πρῶτον ἡ γνωστός μὲν ἄλλοθεν, μὴ περιλαμβανομένους δ' ἐν τοῖς πρὸς οὓς ἐστάλησαν ἐπιστολαὶ τοῦ Θεοδώρητου ἐκ τῶν πρότερον δεδημοσιευμένων. Τῶν τελευταίων τούτων εἶνε καὶ ὁ σοφιστὴς Ἰσοκάσιος, ὅστις εἶνε πιθανώτατος αὐτὸς ὁ κοιὰς τῶν μεγάλων Ἀντιοχείας, περὶ οὗ ποιεῖται λόγον ὁ χρονογράφος Θεοφάνης ὅς κατηγορηθέντος ὡς ἐθνικοῦ καὶ προσαχθέντος μὲν εἰς δίκην, ἀπαλλαγέντος δὲ τῇ εὐνοίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀέοντος καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Αἶτε πρὸς τοῦτον ἐπιστολαὶ τοῦ Θεοδώρητου καὶ αἱ λοιπαὶ δεικνύουσι τὸν θερμὸν τοῦ ἐπισκόπου εἶρωτα πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν θύραθεν παίδευσιν καὶ τὸν ζῆλον πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἰδιοῦ ποιμνίου. — Ἡ ἐκδοσις ἐγένετο μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς ὑπὸ τοῦ κ. Σακελλίου, συμπληρώτως ἐπιτυχῶς καὶ τὰ κενὰ ὅσα προῆλθον ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν τιλφῶν ἐνιαχοῦ διαθρώσεως τοῦ χειρογράφου.

Smyrne et l'Asie Mineure au point de vue économique et commercial par Démétrius Georgiades (de Smyrne), avec préface de M. Arthur Mangin. Ouvrage accompagné d'une carte de l'Asie Mineure et d'un plan de la ville de Smyrne. Paris. Imprimerie et librairie centrales de chemins de fer. Imprimerie Chaux. Rue Bergère 20. 1885. 8ον, Σελ. 1 — XX, 1 — 268. Prix 7 francs.

[Τοῦ ἀξιολόγου τούτου συγγράμματος περὶ Σμύρνης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας θέλομεν δημοσιεύσει προτεγῶς ἐν τῷ κειμένῳ τῆς «Ἑστίας» ἀνάλυσιν.]

— Ο κ. Δραγουμῆρ Δημητρίσκος, καθηγητὴς τῆς ἐν Ἰασιῷ ἱερτικῆς σχολῆς Σοκολίας καὶ ἐκδότης τῆς «Θεολογικῆς Ἐπιθεωρήσεως», καὶ ὁ κ. Κ. Χερβιτιάνος, ἀμφοτέρωι Ρουμάνοι πολῦται· τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, μετέφρασαν εἰς τὴν ρουμανικὴν τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Σκαλτσούνῃ «Θρησκεία καὶ Ἐπιστήμη».

— Ο καθηγητὴς κ. Ἰάκωβος Χ. Δραγάτης ἐξέδοτο φυλλάδιον φέρων τὸν τίτλον «Γεώργιος Π. Κρέμος ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ τῆς ῥωμαϊκῆς ἱστορίας κρίσει.» Ἐν αὐτῷ ἀνασκευά-

ζονται διὰ μακρῶν αἱ ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοῦ ἱστορίας κρίσεις τῆς οἰκείας ἐπὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν αὐτὴ ὑπεβλήθη.

— Ἐξετυπώθη καὶ τὸ 6' τεύχος τῆς ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ κ. Ι. Καραλάου κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐκδιδομένης *Συλλογῆς* τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμων, βασι. διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, περιέχον α') τὰ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν β') τὰ περὶ προδιδασκτικῶν γ') τὰ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ καὶ δ') τὰ ἐκπαιδευτικὰ, ἐν οἷς τὰ περὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκπαιδευομένων ἀξιωματικῶν, οἱ ὀργανισμοὶ τῶν στρατιωτικῶν σχολείων, οἱ κανονισμοὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν κλπ.

Ἀντίτυπα τῆς εἰρημένης Συλλογῆς εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖ τῆς «Ἑστίας» καὶ τιμῶνται τὸ μὲν α' τεύχος (Στρατολογία) ἐκ σελ. 346 ἀντὶ δρ. 3, τὸ δὲ β' τεύχος ἐκ σελ. 488 ἀντὶ δρ. 4, ἀμφοτέρω δὲ τὰ τεύχη ὁμοῦ ἀντὶ δρ. 5.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡ εορτὴ τῆς 25 Μαρτίου ἐτελέσθη ἐφέτος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἂν οὐχὶ μετ' ἴσης ὡς πέρυσιν καθολικῆς ἐπισκοπότητος, ἀλλ' ἀρκούντως θερμῶς καὶ ἐπιβαλλόντως. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἡμέραν οὐ μόνον αἱ κυριώτεραι ὁδοὶ, ἀλλὰ καὶ πλείους ἄλλαι ἀποκεντρῶν συνοικιῶν παρουσίαζον εορτάσιμον ὄψιν διὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωστῶν καὶ τῶν παραθύρων σημαιῶν καὶ διακοσμήσεων.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ἐγένετο ἡ νουμισμένη τελετὴ καὶ δοξολογία ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, τὴν δ' ἐσπέραν παρετέθη ἐν τοῖς Ἀνακτόροις δεῖπνον εἰς τοὺς ἐπιζήντας ἀγωνιστάς. Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν συνήντησαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου Ἀττικῆς, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς εορτῆς, κοινὸν συμπόσιον πολλοὺς τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιογραφούντων καὶ περὶ τὴν νεωτέρην ἐλληνικὴν φιλολογικὴν ἀσχολουμένων λογίων. Ἐν τῇ αἰθούσῃ καταλλήλως διὰ σημαιῶν ἐσκευασμένη, διεκρίνετο διαφνοστεφῆς ἡ προτομή τοῦ Φερραίου. Πολλὰι προτάσεις ἐγένοντο, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ τοῦ προεδρεύοντος τοῦ συμποσίου κ. Κ. Παπαρηγόπουλου εἰς τὴν αἴδιον μνήμην τῶν προμάχων τοῦ Ἀγῶνος, ἡ τοῦ κ. Ι. Σκυλλίσου ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἡ τοῦ κ. Π. Καλλιγᾶ ὑπὲρ τῶν ξένων φιλολόγων τῶν συντελεσάντων πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς ἐλληνικῆς δόξης, καὶ ἡ τοῦ κ. Α. Βλάχου ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς προόδου τῆς νέας ἐλληνικῆς φιλολογίας.

Ὡσαύτως τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπώλειτο εἰς τὰς ὁδοὺς ἑκατὸν φύλλον τοῦ *Χρόνου*. Ἀθηνῶν εἰς ἀνάμνησιν τῆς 25 Μαρτίου. Ἐν αὐτῷ, ἐκτὸς διαφόρων ἐμμέτρων καὶ μὴ γυνωμῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἡμέραν, περιελήφθησαν, αἰτιθεῖσαι ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν λόγῳ φύλλον, αἱ γυνῶμαι ἐπιφθῶν ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης διακρινόμενων διὰ τὰ φιλελληνικά αὐτῶν ἀλθῆματα, ὡς αἱ τοῦ Γ' λάδστωνος, τοῦ Jules Simon, τοῦ Henri Houssay, τοῦ Mezier, τοῦ Klarevitz, τοῦ Leveque, τοῦ Leroy Beaulieu, τοῦ Maxime du Camp, τοῦ B. St. Hillaire, καὶ ἄλλων.

Ἀλλὰ τὸ ἐπισμύτερον καὶ μᾶλλον ἐπιβάλλον μέρος τῆς πανηγύρεως ὑπῆρξε τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάτης τῆς ἐσπέρας ἀρχάμενον καὶ μέχρι τῆς ἐνδεκάτης παραταθὲν συλλαλητήριον, τὸ ὀργανωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Μακεδονικοῦ Συλλόγου. Ἡ τελευταία δ' αὕτη ὄψις τῆς εορτῆς, σκοποῦσα νὰ ἐξεγείρῃ τὸ φρόνημα καὶ εὐγλωττῶς διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῶν τεχνασμάτων τῶν Βουλγάρων καὶ ὑπὲρ τῆς προφανῶς κινδυνευούσης Μακεδονίας ἡμῶν, προσελάμβανεν οὕτω θετικὸν χαρακτῆρα καὶ ἄμετρον τὸ διαφερόν ἐξήγειρε. Δι' ὃ οὐ μόνον ἡ μεγάλη νεότευκτος αἰθουσα τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐν ἣ ἂν ἡγγέλθη ὅτι θὰ ὀμιλοῦν οἱ ῥήτορες τοῦ συλλαλητηρίου, ἀλλὰ καὶ αἱ περὶ ὁδοὶ ἐπληρώθησαν πλήθους συνωστιζομένου καὶ ἀνυπομονούντος. Ἐδέξθη δὲ ἔνθα πρὸς θεραπεσίαν τῶν τῆς ἐσθ' ὑμνητομένων, ὡς καὶ τὸν ἔξω ἀναμενόντων ἀγορεύουσι ταυτοχρόνως ἐν μὲν τῇ αἰθούσῃ ὁ κ. Ἀφεντούλης, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐξώστου τοῦ μετὰ τῆς αἰθούσης συνεχόμενου καταστήματος τῆς Ἀστυλινικῆς διὰ καλλιεπὺς λόγου ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου κ. Χαρπίσις Παπαμάκου. Μετ' αὐτὸν ὁ κ. Δ. Κόκκος ἀπήγγειλε διὰ σθεναρᾶς φωνῆς ἐνθουσιῶδες ποίημα, διακοπτόμενον ὑπὸ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν περιεστώτων. Κατόπιν τὸ πλήθος ἄπαν, ἡγουμένη τῆς μουσικῆς καὶ σημαιῶν, πολλῶν δὲ λαμπροφθορούντων, ἐξεγύθη εἰς σεμνὴν καὶ ἐπιβάλλουσαν ὑπὲρ τῆς ἀπειλουμένης Μακεδονίας διαδήλωσιν διὰ τῶν